

Full diocesà

7 de febrer del 2021

p4 i p5 —Tota la informació de la campanya de Mans Unides, diumenge vinent

p7 —Dijous vinent, Jornada Mundial dels Malalts

CONTAGIA SOLIDARITAT PER ACABAR AMB LA FAM

Mans Unides
CAMPANYA CONTRA LA FAM

Junts ho aconseguirem
COL·LABORA

900 811 888 | **bizum 33439**
www.mansunides.org

«Quan encara era fosc, es llevà, se n'anà a un lloc solitari i s'hi queda pregant»

Diumenge V durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre de Job

Job digué als seus amics: «L'home, a la terra, no està sotmès a servitud? No passa la vida com un jornal·ler? Com un esclau es deleix per asseure's a l'ombra, espera l'hora de cobrar com el treballador. Però a mi m'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Així que em fico al llit ja penso: Quan serà de dia perquè em pugui llevar? I estic neguitós del vespre a la matinada. Els meus dies han corregut més que una llançadora, ja s'acaben, ja no hi queda fil. Recordeu que la meua vida no és sinó un respir: els meus ulls no tornaran a veure la felicitat.»

(7,1-4.6-7)

Salm responsorial

Lloeu el Senyor, que conforta els cors desfets.

[146]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangeli: hi estic obligat, i pobre de mi que no ho fes! Si jo m'ho hagués buscat podria esperar-ne una recompensa, però no havent-ho buscat, per a mi és un encàrrec que he rebut de Déu. Per quin motiu puc esperar una recompensa? Doncs que jo, quan treballo per difondre l'evangeli, no el converteixi en cosa costosa, sinó que renunciï al dret que em dóna el meu servei. Jo sóc lliure: no era esclau de ningú, però m'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui. Tractant-se de l'evangeli, estic disposat a fer tot el que calgui per poder-hi tenir part.

(9,16-19.22-23)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó era al llit amb febre, i llavors mateix ho digueren a Jesús. Ell li va donar la mà i la va fer llevar, la febre li desaparegué i ella mateixa els serví a taula. Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats. Tota la ciutat s'havia aplegat davant la porta i ell va

curar molts malalts de diverses malalties; va treure molts dimonis, i no els deixava parlar, perquè sabien qui era. De bon matí, quan encara era fosc, es llevà, se n'anà a un lloc solitari i s'hi quedà pregant. Simó, amb els seus companys, sortí a buscar-lo. Quan el trobaren li digueren: «Tothom us està buscant.» Ell els digué: «Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, i també hi predicaré, que aquesta és la meua missió.» I anà per tot Galilea, predicant a les sinagogues de cada lloc i traient els dimonis.

(1,29-39)

«M'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui»

Donar la mà

Carles Riera i Fonts, pvre.

En aquest temps de pandèmia, tots hem trobat a faltar el gest de poder-nos donar la mà, de saludar-nos efusivament amb una bona encaixada o amb una càlida abraçada.

Jesús —Déu humanament, home divinament— estima la vida de la gent i desitja la salut de tothom. Veiem avui, en l'evangeli, com allargà la mà a la sogra de Simó i a aquesta la febre li desapareix. Va fer altres guariments i se n'anà a pregar.

El llenguatge de la solidaritat i el de la pregària es donen la mà, s'avenen d'allò més bé. La pregària és l'energia que ens empeny a la missió, que ens duu a abraçar el món, a encendre una llàntia en camins foscos i complicats, en camins de mal anar, en tarannàs de gent de vida enrevessada. Preguar és intentar d'alçar el pensament i el cor vers Déu. Intentar-ho ja és pregar.

Si resem, alimentem la nostra vida espiritual, la qual consisteix a anar aprenent a estimar els altres. En les estones de pregària, Jesús s'acientava de la voluntat del Pare, conversant-hi íntimament.

La pandèmia ens ha recordat, pel cap baix, dues coses: la primera, que som vulnerables, que hem de ser conscients de la fragilitat humana; la segona, que som capaços, si ho volem, d'un lliurament generós als altres, que la nostra aptitud per a l'ajuda solidària és gran.

Si ens sentim membres de la comunitat cristiana hem de fer bona l'afirmació del papa Pau VI: l'Església, mestressa en humanitat.

La imatge

La sogra de Pere és al llit amb febre. Jesús i quatre deixebles, entre ells Pere, arriben a casa. Els comuniquen el destorb. Ell s'acosta a la malalta, li dóna la mà i la fa aixecar. La dona reprèn la tasca i serveix el menjar als convidats.

A la tarda exerceix la salvació amb la guarició de molts malalts que li duen a la porta. A la matinada, tot sol, no deixa la pregària al Pare.

La curació de la sogra de Pere (1839).
John Bridges

Agenda

Lit. hores: Setmana I

8 dilluns

—Sant Jeroni Emiliani, fund.

—Santa Josefina Bakita, rel.

—Santa Elisenda, vg.

Gn 1,1-19/Salm 103/Mc 6,53-56

9 dimarts

—Santa Apol·lònia, vg. mr.

Gn 1,20-2,4a/Salm 8/Mc 7,1-13

10 dimecres

—Santa Escolàstica, vg.

—Sant Silvà, bisbe

Gn 2,4b-9.15-17/Salm 103/Mc 7,14-23

11 dijous

—La Mare de Déu de Lurdes

—Jornada mundial dels malalts

Gn 2,18-25/Salm 127/Mc 7,24-30

12 divendres

—Santa Eulàlia, vg. mr.

Gn 3,1-8/Salm 31/Mc 6,14-29

13 dissabte

—Sant Benigne

He 13,15-17.20-21/Salm 22/Mc 7,31-37

14 diumenge VI de durant l'any/ Cicle B.

—La Mare de Déu de Montalegre

—Sant Ciril i Metodi, patrons d'Europa

—Sant Valentí, bisbe i mr.

—Campanya de Mans Unides contra la fam

Lv 13,1-2.45-46/Salm 31/1Co 10,31-11,1/Mc 1,40-45

Contagia solidaritat per posar fi a la fam

Mans Unides, delegació del bisbat de Vic

Amb aquest lema, Mans Unides encara, diumenge vinent, la seva 62a Campanya Contra la Fam. Contagiar solidaritat promovent el bé comú és l'eix d'aquest nou curs. A Mans Unides entenem el bé comú com «aquell que redunda en profit de tots». És l'esforç col·lectiu per construir, cadascú segons les seves circumstàncies, un entorn humà digne que ens permeti, sense exclusió, gaudir en realitat dels nostres drets. La solidaritat és un requisit indispensable del bé comú. És el valor del compromís amb els altres i consisteix en un compartir perquè l'altre, home o dona, pugui gaudir de les mateixes condicions d'una vida digna.

L'any passat, en la col·lecta de Mans Unides, la nostra diòcesi va ajudar amb 38.936 euros a un projecte d'empoderament de dones i promoció de mitjans de vida sostenibles a l'Índia, amb 91.738 euros a un projecte de seguretat alimentària per a la defensa i permanència de camperols a Colòmbia, i amb 20.000 euros per a garantir l'educació de 50 nenes tribals a Barodia (Índia).

Bé comú i solidaritat

El papa Francesc parla de la «cultura del rebut» per definir el nostre actual mode de vida, que anteposa el «consumir i llençar» al «reduir o reutilitzar» i que busca el confort, el plaer immediat, potenciats per la publicitat i la indústria de l'obsolescència programada. En el seu significat més inhumà, les persones són béns de consum que poden ser utilitzades i

llençades, esclavitzades, excloses o sotmeses a desigualtat i manca de recursos i drets.

Només cal mirar algunes xifres per a veure la magnitud del problema, agreujat per la crisi sanitària mundial, sobretot entre els més empobrits del Sud. Els 1.300 milions de persones que hi havia a principis del 2020 patint pobresa multidimensional (dels quals, el 84'5% viu a l'Àsia del sud i a l'Àfrica subsahariana) podrien augmentar aquest any en 500 milions a causa de la pandèmia.

Hi ha cada vegada més consens que aquest deteriorament de les condicions de vida i de la salut humana té a veure amb el maltractament de la natura i la destrucció dels hàbitats naturals, que ha afavorit el contacte de determinades espècies i els seus virus. L'Organització Mundial de la Salut indica que la zoonosis (virus o bacteries que provenen dels animals) és responsable de més de 200 malalties en les persones. Això s'afegeix a una alarmant crisi mediambiental, relacionada amb el canvi climàtic i l'ús abusiu de recursos naturals, sobretot en les comunitats més vulnerables del Sud. Per això, Mans Unides promou un desenvolupament humà integral i sostenible i una economia del Bé Comú.

El compromís solidari de Mans Unides amb el Bé Comú

Fa més de 60 anys que Mans Unides treballa fonamentada en el valor de la solidaritat universal que, en el futur, ens ajudarà a superar les cri-

sis sanitàries i a construir societats dignes per a totes les persones. Per això acompanyem les comunitats en la seva lluita per dissenyar i implementar el seu Bé Comú, com a marc per viure els drets de la seva dignitat humana.

Els projectes de desenvolupament construeixen comunitats dignes mitjançant la participació dels seus integrants. Amb ells, impulsem la seva autonomia i el seu paper protagonista en el seu propi desenvolupament i promovem les condicions necessàries per al Bé Comú: aigua i sanejament, seguretat alimentària, salut, habitatge digne, drets humans, societat civil i democràcia.

Diumenge
vinent, 62a
campanya de
Mans Unides
contra la fam

5 –actualitat diocesana

Per poder prendre part en el Bé Comú, proposem dotze accions:

- 1.-** Informa't i reflexiona sobre la realitat dels pobles més desfavorits.
- 2.-** Recupera el teu sentit de la solidaritat, entre la gent propera i amb els que són lluny.
- 3.-** Participa en l'Any Laudato Si', promogut pel papa Francesc.
- 4.-** Pren consciència de la necessitat de participar en la defensa d'una vida digna per a totes les persones.

5.- Planteja't un consum més responsable i una vida més sobria.

6.- Revisa el teu oci i les teves relacions personals.

7.- Adopta un estil de vida senzill, sobri i menys contaminant.

8.- Contempla la bellesa del nostre món natural, contacta més amb ell i esforça't per conservar-lo.

9.- Fes memòria dels aplaudiments des dels balcons i segueix recolzant activament les persones que treba-

llen pel Bé Comú.

10.- Participa en les propostes que vagis coneixent per recolzar els serveis públics.

11.- Decideix si vols que es promogui una economia sense ànima, o si recolzes una economia ecològica, basada en el Bé Comú.

12.- Aprofundeix en la urgència del teu recolzament al Bé Comú: la cura de la casa comú i la cura de les persones, sobretot les més vulnerables.

Els dos projectes d'enguany van dedicats a l'Índia

L'accés a l'educació de 50 nenes tribals a Barodia

El projecte d'enguany es duu a terme a la zona tribal de l'Estat de Madhya Pradesh, al centre de l'Índia. Són llogarets que estan en un radi de cent quilòmetres de la petita ciutat de Barodia. El principal problema és la manca d'educació, especialment entre les nenes; a més, la migració dels pares per a treballar, la malnutrició i la pobresa són la causa que els infants tribals abandonin l'escola. Fins i tot, moltes nenes no van a l'escola, ja que es cuiden de les tasques de la llar ajudant els seus pares. El nivell d'alfabetització és molt baix. La institució St. Thomas Shanti Bhavan de Barodia es va crear l'any 1990 per a donar servei a la gent dels pobles. Tenen un internat en un estat lamentable i actualment només poden allotjar trenta-sis nenes. Es demana la col·laboració de Mans Unides amb 60.670 euros per a construir un nou edifici i renovar les instal·lacions.

Un programa integral de salut materno-infantil a Pilkhana

El barri de Pilkhana es troba a Howrah, a l'àrea metropolitana de Calcuta. És un dels suburbis més poblats de la ciutat, amb més de 400.000 habitants en una situació d'extrema pobresa. Molts dels nens pateixen desnutrició greu, infeccions intestinals a conseqüència de la manca d'higiene i tuberculosi, entre altres malalties. Existeixen en el districte dos hospitals del govern que atenen una població de 4,8 milions de persones i que es troben sobrepassats. Les dones que hi acudeixen poden arribar a haver d'esperar al carrer diversos dies abans de ser atesos. Es demana la col·laboració de Mans Unides amb 72.817 euros en un programa de formació a les dones/mares en salut ginecològica i pediàtrica i nutrició materno-infantil i en l'adquisició, preparació i distribució de llet i aliments nutricionals per a infants de 0 a 5 anys.

La Sagrada Família de Barcelona vol culminar aquest 2021 la torre de la Mare de Déu

Es reprenen les obres de construcció de la basílica gaudiniana

Com va avançar el president delegat de la Junta Constructora de la basílica de la Sagrada Família, Esteve Camps, el propassat setembre durant una roda de premsa, aquest any 2021 es culminarà la torre de la Mare de Déu, amb la col·locació de l'estel a finals d'any.

El 25 de gener, a la Sagrada Família es van reprendre les obres, que se centraran específicament a culminar l'esmentada torre, la segona més alta del conjunt de la basílica, de 138 metres d'alçada.

En aquests moments, tots els nivells de la torre ja estan col·locats i només hi manquen els elements del terminal de 25 metres, la part final, que seran coronats per una estrella de dotze puntes il·luminada.

Com serà el terminal de la torre de Mare de Déu?

Aquest terminal es compon específicament de tres parts: en primer lloc, i per ordre ascendent, s'hi troba la corona. Es tracta d'un element fet de pedra i de 6 me-

tres d'alçada i acaba amb dotze estrelles de forja. Les estrelles envolten la part inferior del terminal de forma ascendent.

El fust o llanterna correspon a la part del mig del terminal i fa 18 metres d'alçada. Definida per la geometria d'un hiperboloide, acaba en tres braços que sostenen l'estel. Tota la seva superfície exterior és de trencadís de tons blancs i blaus.

Per últim, l'estel és l'element final de la torre. Pel que fa a les seves dimensions, té un diàmetre de 7,5 metres i un total de dotze puntes. Totes les cares són de vidre texturat i és il·luminada des de dins.

Pròxims passos de l'obra

Si les mesures sanitàries ho permeten, en aquest primer trimestre del 2021 està previst de col·locar els primers panells de pedra de la corona. Durant el tercer trimestre es posaran les dues grans peces de la llanterna, i pel desembre, finalment, l'estel.

La Pel·lícula

Fer costat als malalts amb el bàlsam de la proximitat

Missatge papal amb motiu de la Jornada Mundial del Malalt

En el marc de la 29ª Jornada Mundial del Malalt que se celebrarà el dijous 11 de febrer, el papa Francesc ha publicat un missatge en el qual recorda la importància de fer costat als qui sofreixen una malaltia «amb el bàlsam de la proximitat», respectant la seva dignitat com a Fills de Déu i evitant caure en el «mal de la hipocresia». El Pontífex també dedica un pensament especial als «qui pateixen a tot el món els efectes de la pandèmia del coronavirus», particularment «els més pobres i marginats».

D'altra banda, el Sant Pare remarca que l'experiència de la malaltia «fa que sentim la nostra pròpia vulnerabilitat» i, al mateix temps, la necessitat innata de l'altre: «la nostra condició de criatures es torna encara més nítida i experimentem de manera evident la nostra dependència de Déu. La malaltia imposa una pregunta pel sentit, que en la fe s'adreça a Déu; una pregunta que bus-

ca un nou significat i una nova direcció per a l'existència i que a vegades pot ser que no trobi una resposta immediata. Els nostres mateixos amics i familiars no sempre poden ajudar-nos en aquest esforç de recerca».

Així mateix, en aquest context marcat per la pandèmia, Francesc recorda que la malaltia sempre té un rostre, fins i tot més d'un: «Té el rostre de cada malalt i malalta, també dels qui se senten ignorats, exclosos, víctimes d'injustícies socials que neguen els seus drets fonamentals (cf. Carta enc. *Fratelli tutti*, 22)».

El Papa expressa que, d'una banda, la pandèmia actual ha tret a la llum nombroses insuficiències dels sistemes sanitaris i mancances en l'atenció a les persones malaltes: «els ancians, els més febles i vulnerables no sempre tenen garantit l'accés als tractaments, i no sempre és de manera equitativa».

Milagro en la celda 7

Mehmet Ada Öztekın

Turquia, 2019.

Intèrprets: Aras Bulut İynemli i Nisa Sofiya Aksongur.

Comèdia dramàtica.

Es troba a Netflix.

Memo és una home amb una discapacitat intel·lectual, que fa que es comporti com un nen. Viu juntament amb la seva mare i la seva filla, anomenada Ova, amb qui té una relació molt estreta. La seva vida farà un tomb quan sigui acusat injustament d'haver matat la filla petita d'un comandant i s'enfronta a una condemna a mort.

De fet, és tractat com «el beneït del poble». L'insulten, li criden i l'agredixen. La seva única defensa és la seva petita Ova, que essent una nena ha d'adoptar el rol d'adult en aquesta relació pare i filla.

Per a la societat, famolenca de venjança i tirania, el més senzill és condemnar Nemo per assassinat.

«A Jesucrist li cuinaria uns canelons amb beixamel»

Romà Casanova, bisbe de Vic

Em va sorprendre gratament que en una entrevista feta a un cuiner, que apareix publicada en un diari de la nostra terra, aquest fes present el nom de Jesucrist i ho fes d'aquesta manera simpàtica. No sé quines són les seves creences, però sí que, almenys fent present el nom de Jesús, manifesta que aquest és un personatge que té el seu pes en la memòria de la nostra societat. Al mateix temps em pregunto si els cristians fem ressonar significativament el nom de Jesús allà on som. De l'abundància del cor parla la boca, fa la dita. Quin lloc ocupa Jesús en el meu cor, en el nostre cor? I, seguint la frase esmentada, què cuinaria per a ell? O encara més directe: què li dic? El meu tracte amb ell, com és?

Jesús és bàsic per a la construcció d'una humanitat en la veritat i l'amor.

Ho he dit manta vegada, però és bo que ens ho repetim: sense Jesús no som res. Amb ell ho tenim tot! En el camí sinodal se'ns proposa de posar-nos davant el seu misteri. Els autors cristians expressen amb moltes imatges la riquesa insondable d'aquest misteri: com un diamant amb infinites fulguracions precioses, com una cova abissal que, com més hi aprofundeixes, més vas descobrint més cambres i més precioses. Repensar, pregar, dialogar sobre Jesucrist, i fer-ho en un camí sinodal, és una bona oportunitat per a redescobrir-lo a ell i tota la força que, de la seva persona, de la seva vida, del seu ensenyament, de la seva mort i resurrecció, brota de forma contínua.

Per al nostre Sínode Diocesà aquesta mirada a Jesús és de cabdal importància, ja que ell és la pedra fonamental de l'Església. Una pedra que moltes vegades ha estat rebutjada, però que, tot i les voltes que el món dóna, conti-

nua essent bàsica per a la construcció d'una humanitat en la veritat i l'amor. Aquesta etapa del nostre camí sinodal, encara que sembli que el tema de Jesús ja el tenim ben sabut, és moment de gràcia per a aprofundir en les arrels i els fonaments del que som. Un arbre, per a poder suportar els embats dels vents, ha de tenir fortes arrels; el mateix hem de dir d'una casa que s'ha d'edificar amb fonaments sòlids (cf. Mt 7,24-27).

Jesucrist no és, de cap manera, un mer pretext per a justificar les nostres idees i projectes. D'ell prové tot el que tenim i el que som, cadascú com a cristià i tots com a Església. Dedicar aquest temps a Jesús, com a tema sinodal, és necessari per a entendre més i millor qui som com a comunitat cristiana i quina és la nostra missió enmig de la societat.

